

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jirásky, Ph.D., a JUDr. Václava Štencla, MA, ve věci

žalobce: V. M.
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Juříčkem
sídlem Údolní 222/5, 602 00 Brno

proti
žalovanému: Úřad městské části města Brna, Brno – Bosonohy
sídlem Bosonožské nám. 1, 642 00 Brno

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání meritorního rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. SZ-MČBBOS 0772/20,

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** vydat rozhodnutí, kterým se končí řízení o dodatečném povolení stavby „Rekonstrukce a dostavba objektu č. e. X, pozemek parc. č. X a XA“, umístěné na pozemcích parc. č. X a XA v k. ú. B., vedené pod sp. zn. SZ-MČBBOS 0772/20, ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 14 342 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Jiřího Juříčka, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V této věci soud řešil otázku, zda žalovanému uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí o žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby nazvané „Rekonstrukce a dostavba objektu č. e. X, pozemek parc. č. X a XA“ v k. ú. B. (dále jen „stavba“) a zda je žalovaný nečinný, pokud řízení přerušil za účelem doplnění podkladů žádosti. Soud dospěl k závěru, že žalovanému lhůta pro vydání rozhodnutí uplynula, přerušení řízení bylo nedůvodné, a žalovaný je tudíž nečinný.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. V žalobě doručené soudu dne 3. 3. 2023 žalobce uvedl, že dne 10. 2. 2022 podal žádost o dodatečné povolení výše uvedené stavby. Dne 20. 5. 2022 žalovaný žalobci sdělil, že existuje rozpor mezi orgány územního plánování ohledně souladu stavby s územním plánem města Brna; zatímco Magistrát města Brna (dále jen „magistrát“) ji hodnotil jako přípustnou, Krajský úřad Jihomoravského kraje (dále jen „krajský úřad“) jako nepřípustnou. Žalovaný dal proto podnět Ministerstvu pro místní rozvoj, aby postupy těchto orgánů přezkoumalo. Ministerstvo pro místní rozvoj dne 26. 10. 2022 žalovanému sdělilo, že závazné stanovisko krajského úřadu nelze přezkoumávat v přezkumném řízení, a je třeba na něj pohlížet jako na podklad pro vydání správního rozhodnutí. Žalovaný byl poté nečinný. K podnětu žalobce vydal magistrát opatření proti nečinnosti, jímž žalovanému přikázal podle § 80 odst. 4 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, aby vydal ve věci rozhodnutí nebo učinil jiný relevantní úkon ve věci ve lhůtě 30 dnů. Žalovaný však ve věci žádný úkon neučinil. Žalobce proto navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby v řízení vedeném pod sp. zn. SZ-MČBBOS 0772/20 ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

3. Žalovaný označil žalobu za nedůvodnou a neopodstatněnou, neboť dne 12. 4. 2023 usnesením přerušil související řízení o odstranění předmětné stavby do doby vydání rozhodnutí o žádosti o její dodatečné povolení. Dále téhož dne vydal výzvu, jímž žalobce vyzval k odstranění nedostatků jeho žádosti o dodatečné povolení stavby a konečně dalším usnesením z téhož dne řízení o dodatečném povolení stavby přerušil a stanovil žalobci lhůtu 8 měsíců k doplnění jeho žádosti. Nyní tedy žalovaný vyčkává na doplnění žádosti žalobci dle vydané výzvy. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.
4. K vyjádření žalovaného podal žalobce repliku, v níž poukázal na to, že žalovaný uvedené procesní kroky učinil až poté, co mu byla doručena žaloba. Usnesení o přerušení řízení o odstranění stavby není pro projednávanou věc relevantní. Proti usnesení o přerušení řízení o dodatečném povolení stavby pak žalobce podal odvolání. V postupu žalovaného spatřuje žalobce další krok, jímž se snaží rozhodnutí o dodatečném povolení stavby oddálit, a proto na žalobě trvá.

IV. Posouzení věci

5. Žaloba je důvodná.
6. Z předloženého správního spisu žalovaného soud zjistil následující skutkový stav věci. Dne 11. 3. 2020 byla žalovanému doručena stručná žádost žalobce „o realizaci záměru“ –

stavby. Dne 30. 6. 2020 žalovaný provedl kontrolní prohlídku stavby žalobce, která probíhala bez stavebního povolení, a vyzval jej k bezodkladnému zastavení prací. Dne 30. 11. 2020 žalobce svou „žádost o realizaci“ stavby doplnil o projektovou dokumentaci. Součástí dokumentace bylo i závazné stanovisko magistrátu ze dne 19. 10. 2020, č. j. MMB/0445922/2020/Sla, dle § 96b zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), které žalobcův stavební záměr shledalo přípustným z hlediska politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování. Dne 13. 9. 2021 podal žalovaný krajskému úřadu žádost o přezkum závazného stanoviska magistrátu, neboť měl za to, že je nezákonné. Teprve dne 25. 1. 2022 žalovaný zahájil řízení o odstranění stavby, a to na základě opatření proti nečinnosti vydané magistrátem dne 9. 11. 2021. Dne 10. 2. 2022 podal žalobce u žalovaného žádost o dodatečné povolení stavby.

7. Následně bylo žalovanému doručeno závazné stanovisko krajského úřadu ze dne 11. 2. 2022, č. j. JMK 12461/2022 OÚPSŘ, jímž krajský úřad k podnětu žalovaného ve zkráceném přezkumném řízení přezkoumal závazné stanovisko magistrátu ze dne 19. 10. 2020, č. j. MMB/0445922/2020/Sla, a změnil jej tak, že stavební záměr žalobce shledal nepřipustným. Dne 20. 5. 2022 požádal žalovaný Ministerstvo pro místní rozvoj o přezkum závazného stanoviska krajského úřadu. Dopisem ze dne 26. 10. 2022 doručeným žalovanému dne 31. 10. 2022 Ministerstvo pro místní rozvoj sdělilo žalovanému, že závazné stanovisko krajského úřadu nelze přezkoumávat v přezkumném řízení. Následně k podnětu žalobce magistrát konstatoval, že žalovaný je od obdržení sdělení ministerstva nečinný. „Příkazem“ ze dne 9. 1. 2023, č. j. MMB/0008595/2023, proto přikázal žalovanému, aby ve lhůtě 30 dnů od obdržení příkazu vydal ve věci rozhodnutí dle § 129 stavebního zákona nebo učinil relevantní úkon v souladu se stavebním zákonem a správním řádem. „Příkaz“ byla žalovanému doručen dne 17. 1. 2023.
8. Usnesením ze dne 12. 4. 2023, č. j. MČBBOS 0749/23/SÚ/Kai, žalovaný přerušil řízení o odstranění stavby do doby vydání rozhodnutí o žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby. Výzvou ze dne 12. 4. 2023, č. j. MČBBOS 0751/23/SÚ/Kai, žalovaný vyzval žalobce k doplnění jeho žádosti o dodatečné povolení stavby o pět konkrétních podkladů. Usnesením ze dne 12. 4. 2023, č. j. MČBBOS 0752/23/SÚ/Kai, žalovaný v návaznosti na výzvu přerušil řízení o dodatečném povolení stavby a stanovil žalobci lhůtu k doplnění žádosti do 8 měsíců od nabytí právní moci tohoto usnesení.
9. Soud předesílá, že předmětem nečinnostní žaloby je řízení o dodatečném povolení stavby a nikoliv řízení o jejím odstranění (úkony žalovaného týkající se řízení o odstranění stavby proto nejsou pro věc rozhodné). Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad v řízení o dodatečném povolení stavby postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115. Podle § 112 odst. 3 stavebního zákona v jednoduchých věcech, zejména lze-li rozhodnout na základě dokladů předložených stavebníkem, rozhodne stavební úřad bez zbytečného odkladu, nejdéle však ve lhůtě do 60 dnů ode dne zahájení stavebního řízení; ve zvláště složitých případech stavební úřad rozhodne nejdéle ve lhůtě do 90 dnů.
10. V řízení o dodatečném povolení stavby by tedy stavební úřad měl vydat rozhodnutí v zásadě ve lhůtě 60 dnů, která začíná běžet ode dne podání žádosti o dodatečné stavební povolení. V projednávané věci je podstatné, že nadřízený orgán žalovaného (magistrát) shledal, že žalovaný tuto zákonnou lhůtu nedodržel a opatřením proti nečinnosti mu přikázal ve smyslu § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu vydat rozhodnutí. V takovém případě je presumován fakt, že žalovaný byl v době vydání tohoto příkazu nečinný. Soud se pak zabývá pouze tím,

zda opatřením přijatým nadřízeným orgánem byla nečinnost odstraněna (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 4 Ans 14/2012-41, publ. pod č. 2785/2013 Sb. NSS).

11. „Příkaz“ magistrátu ze dne 9. 1. 2023, č. j. MMB/0008595/2023, byl žalovanému doručen dne 17. 1. 2023. „Příkazem“ stanovená lhůta třiceti dnů pro vydání rozhodnutí ve věci (případně k učinění jiného relevantního úkonu směřujícímu k meritornímu posouzení věci) tak marně uplynula dne 16. 2. 2023. Žalovaný přitom neučinil žádný úkon ani do 3. 3. 2023, kdy soud obdržel žalobu, která tak byla podána důvodně.
12. Podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ovšem soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Žalovaný tak může svoji nečinnost odstranit kdykoliv do dne rozhodnutí soudu. Soud proto musel zvážit, jakou roli v tomto ohledu hrají úkony žalovaného učiněné dne 12. 4. 2023, tj. výzva k odstranění vady žádosti o dodatečné povolení stavby a na to navázané usnesení o přerušení řízení.
13. Pro odpověď na otázku, zda bylo na místě vydat výzvu a přerušit řízení, se nicméně není třeba vůbec zabývat kvalitou žalobcovy žádosti o dodatečné stavební povolení a jejími nedostatky. Jak bylo výše popsáno, na základě podnětu žalovaného krajský úřad přezkoumal a změnil původní závazné stanovisko magistrátu týkající se souladu stavebního záměru žalobce s politikou územního rozvoje a s územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování ve smyslu § 96b stavebního zákona. Podle závazného stanoviska krajského úřadu je záměr žalobce z uvedených hledisek nepřipustný. Tento závěr je pro žalovaného závazný. Jak vyplývá z § 149 odst. 6 správního řádu, jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne. Toto ustanovení nelze vyložit jinak, než že žalovanému brání v tom, aby jakkoliv dále zjišťoval skutkový stav věci. Výzva i přerušení řízení ze dne 12. 4. 2023 tak byly vydány v rozporu s § 149 odst. 6 správního řádu, nejednalo se o nezbytné úkony pro meritorní ukončení správního řízení, a nebyly tudíž ani způsobilé odstranit přetrvávající nečinnost žalovaného ve věci. Soudu proto nezbývá než ke dni svého rozhodnutí konstatovat nečinnost žalovaného.

V. Závěr a náklady řízení

14. Na základě uvedených skutečností soud shledal žalobu důvodnou, a proto podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil nečinnému žalovanému povinnost vydat rozhodnutí, k čemuž mu stanovil přiměřenou lhůtu.
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
16. Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce jsou tvořeny odměnou jeho zástupce za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, replika) podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), přičemž mimosmluvní odměna za jeden úkon právní služby činí částku 3 100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu]. Dále žalobci náleží náhrada hotových výdajů jeho zástupce v paušální výši 300 Kč za každý úkon právní služby (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). K tomu soud připočetl náhradu za daň z přidané hodnoty,

Za správnost vyhotovení: K. P.

kterou je zástupce žalobce povinen odvést z odměny a náhrad ve výši 2 142 Kč (§ 57 odst. 2 s. ř. s.) a zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 2 000 Kč. Celkem tedy žalobci na náhradě nákladů řízení náleží částka ve výši 14 342 Kč. Soud žalovanému uložil zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám zástupce žalobce v přiměřené lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 24. května 2023

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: K. P.